

Mi újság a rendszermag fejlesztése körül?

A 2.6.0-s számot viselő rendszermag megérkezett, nagyjából a határidőre. A Linux fejlesztése során ez az első alkalom, hogy az üzembiztos változat az előre kitűzött időpontban jelenik meg, és sajnos az egyéb nyílt forrású fejlesztésekre sem jellemző az effajta pontosság. Noha a legtöbben már elfogadják *Linus Torvalds* nézetét: az önkéntes fejlesztők bevonása jobb minőségű kódot és tempósabb munkát eredményez, a határidők betartása továbbra is rózsaszínű álom marad.

A 2.6.0-s változat esetében *Linus* igyekezett keményen betartani a befagyasztások és az egyéb munkák határidejét, ám ezt csak úgy lehetett elérni, hogy a különféle összetevőket pontosan egyszerre készítették el. Egyelőre tehát nincs általános csodamódszer. A karbantartás feladata a 2.6-os fa esetében – a jelek szerint – túlnyomó részt *Andrew Morton* feladata, ahogy a 2.4-es fánál ezt a munkát *Marcelo Tosatti*, a 2.2-esnél pedig *Alan Cox* vállalta fel. Tulajdonképpen egyelőre nem teljesen tiszta, ki felel a 2.6-os fa karbantartásáért. Úgy látszik, hogy *Andrew* hozza meg a döntéseket, a kiadások mégis *Linus* neve alatt jelennek meg. Lehet, hogy *Linus* és *Andrew* szoros együttműködése egészen a 2.7-es ág megjelenéséig megmarad, ám pillanatnyilag a karbantartás minden eddigi üzembiztos változat sorsánál bizonytalanabb. Kíváncsian várom, vajon a 2.7–2.8 változatok megjelenése között vajon hogyan oldódnak meg ezek a kérdések.

A múlt hónapban azt írtam, hogy *Marcelo Tosattin* a 2.6-os sorozat megjelenése miatti teljes befagyasztásra vonatkozó terve okán az XFS várhatóan nem kerül be a 2.4-es fába. Az XFS a végső zárás előtt mégis a 2.4-es sorozat része lett. Ez a lépés nem kis részben a fejlesztők felzúdulásának volt köszönhető, ugyanis az XFS volt az egyetlen olyan fontosabb naplózó fájlrendszer, amely még nem szerepelt a 2.4-es ágban. *Marcelo* emellett korábban jelezte, hogy az XFS akkor kerülhet be a fába, ha elkészült. Végül *Marcelo* csak úgy engedte be a kódot a 2.4-es fába, hogy előtte harmadik fél által gondosan ellenőriztette. Nekünk a legfontosabb a végeredmény, mégpedig az, hogy az XFS teljesítette az előírt határidőt, a további munkák célja pedig

– a befagyasztástól függetlenül – működésének további finomítása. Meddig tart a lelkesedés, azt majd meglátjuk.

Ian Kent – legalábbis a dolgok pillanatnyi állása szerint – elfogadta a DevFS karbantartásának feladatát. Döntése éles fordulatot jelent a korábbi folyamatokhoz képest, ezeket látva a DevFS csendes kiszenevására, illetve valamilyen más, hasonló megoldással – mint az *udev* – való leváltására lehetett számítani. Tény, hogy *Greg Kroah-Hartman*, pontosan ilyen lépésre számítva, rendszeresen közzétette az *udev* újabb és újabb kiadásait. De ne feledjük, hogy a DevFS, hiába vannak akár javíthatatlannak bizonyuló hibái, képes olyan szolgáltatásokat nyújtani, melyeket semmilyen más rendszer nem kínál. *Ian* és sokan mások úgy gondolják, hogy a DevFS-nek a rendszermagban kell maradnia, hibáit pedig ki kell javítani, bármilyen nehéznek is tűnjék ez a feladat. *Ian* tehát, legalábbis egyelőre, elfogadta a megbízást. Érdekes lesz látni, hogy a rendszermag más fejlesztői, név szerint *Alexander Viro* (a DevFS egyik különösen elszánt gyűlöllője), hogyan fogja értékelni a váratlan fordulatot.

Yasunori Goto olyan kódrészekben dolgozik, melyek a RAM üzem közbeni csatlakoztatását és leválasztását teszik lehetővé. Eddig elsősorban NUMA gépekre fejlesztett, de a közeljövőben IA-64 és IA-32 alapú gépekre is szeretne átültetést készíteni. Az asztali gépeken egy ilyen szolgáltatás inkább csak érdekesség, a kiszolgálók rendszergazdái számára viszont kisebbfajta megváltás, mely segít csökkenteni a vállalati rendszerek leállási idejét. Ezzel a fejlesztéssel a valóban könnyen méretezhető, egymásra építhető rendszerek világa is közelebb kerül hozzánk. Képzeljünk el egy felülthető számítógépet, amely további két processzorral bővül, amikor felhúzzuk a cipőnket. Nem hiszem, hogy *Yasunori* is ilyen futurisztikus dolgokon törí a fejét, ám a RAM-lapkák (RAM chip) üzem közbeni csatlakoztatása sok érdekes lehetőséget tár majd elénk.

Zack Brown

Linux Journal 2004. április, 120. szám

A SOLIS névadója

Jon "maddog" Hall és *Cesar Brod* először 1999-ben találkoztak. 2001-ben ellátogatott a Univates egyetemre, ekkor javasolta az ott dolgozó csapatnak, hogy munkájukat más egyetemekkel is ismertessék meg. Ő lett a SOLIS keresztapja.

Cesar Brod

